

[Bjørn Westh]

Det er den jord, regeringen nu taler om at ville sælge.

Jeg ved ikke, hvilken samvittighed Det Radikale Venstre har, men god kan den i hvert fald ikke være. Dette er et klart brud på De Radikales tidligere holdning til fjerne af dansk jord, naturværdier og skov.

Må jeg minde om, at i 1986 – og det står rigtigt beskrevet i ministerens svar – strammede Folketingets Landbrugsudvalg på foranledning bl.a. af Det Radikale Venstre og den nuværende kulturminister bestemmelserne vedrørende udstykning af skov, som landbrugsministeren henviste til. Der står i svaret på spørgsmål 59:

»Ophævelse af landbrugspligt på rene skovejendomme tillades principielt for skove på mindst 100 til 200 ha, afhængig af skovens beskaffenhed og karakter.«

Efter henstilling fra Landbrugs- og Fiske-riudvalget har der dog siden 1986 været anlagt en mere restriktiv praksis bl.a. indført på basis af Det Radikale Venstres ønsker på daværende tidspunkt.

Der er også en ændring, hr. landbrugsminister, fordi man nu kan få jord frastykket, bare den er tilplantet. Men når der står » . . . under hensyn til skovens beskaffenhed og karakter«, har det været højstammet, produktiv skov. Så der sker altså også her en væsentlig ændring af reglerne om frastykning.

Det er altså et holdningsspørgsmål for os. Da elektricitetsselskabet SEAS lige pludselig så ud til at skulle købes op fra Luxembourg, viste det sig også, at der var den holdning i befolkningen, at det ønskede man ikke.

Det samme vil ske, når man begynder at sælge skov til andre borgere i EF-lande og de begynder at sætte hegnet om, som det skete oppe ved Pajhede Skov ved Hjørring. Det ønsker vi ikke. Det var den holdning, Socialdemokratiet havde, da vi anbefalede medlemskab af fællesmarkedet, og det er den holdning, vi fortsat står for, men det kan jeg forstå der er nogle partier der ikke længere gør.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til landbrugsministeren, som prøver at antyde, at det er vores ansvar, hvis vi får en sag ved EF-Domstolen om braklægningsordning, at det har jeg lidt svært ved at forstå. Hvordan

kan det blive SF's ansvar? For det var vel sådan, at vi både ved topmødet og ved beslutningerne i Markedsudvalget klart tilkendegav, at vi ikke fandt denne beslutning tilfredsstillende, netop fordi vi ikke mener, at det er en miljøordning.

Det andet, jeg synes ministeren sagde forkert heroppefra, var, at man netop i EF-forhandlingerne havde fremmet miljøhensynene ved ordningens vedtagelse.

Jeg husker da, at vi i Markedsudvalget på vores foranledning har drøftet, hvordan man kunne spille ud fra dansk side og få braklægningsordningen til at blive en ren miljøordning, men at regeringen mente, at topmødebeslutningen bandt så meget, at man ikke kunne gå ind i det, og derfor blev det altså en braklægningsordning og ikke en miljøordning.

Jeg forstår desværre godt, at vi kan komme i den situation, vi her er kommet i. Det er et stort problem i EF-samarbejdet, at vi lægger flere og flere beslutninger over til Det Europæiske Råd, hvor statscheferne så skal træffe dem.

For selvfølgelig ved de ikke, hvad de taler om, hvis jeg må være så fri at sige det på den måde. De beslutter, at der skal vedtages en braklægningsordning, og derefter overlader de det til fagministrene, som så skal prøve at finde ud af, hvad det egentlig er for noget. Jeg synes, vi også skal bruge dette til at få rejst en debat i Danmark: om det er ønskværdigt, at topmøderne efterhånden bestemmer så meget og sætter dagsordenen for EF-samarbejdet i det halve år, der er imellem topmøderne. Jeg synes, det er et skrækkesejpe på, hvor galt det kan gå, når vi lader disse topchefer bestemme.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi følger regeringen i denne sag.

Så vil jeg sige til hr. Bjørn Westh, at det er fuldstændig korrekt, at denne sag har noget med holdninger at gøre. Men det har ikke så meget at gøre med de holdninger, som hr. Bjørn Westh nævner, men med, at vi binder os til noget i EF-samarbejdet og i Markedsudvalget laver et forarbejde til det. Den faktiske lovgivning kommer så tilbage til vort parlament, hvor vi så pludselig skal til at gøre noget andet, og det bringer jo regeringen i en noget underlig situation.